

Василь Патяник

Притчі

Крупинки з життя однієї людини

«Намагайся в житті бути потрібним.... По мірі можливостей та ресурсів допомагай своїм рідним, близьким, друзям... Допомагай просто так, за те, що є кому допомагати. Тільки тоді ти розумієш, що ти живеш, існуєш, ростеш... Тільки тоді ти знайдеш себе... Знайдеш себе в інших людях...»

Василь Патяник

Василь Патяник. Притчі. Крупинки з життя однієї людини.

Василь Патяник. Притчі. Крупинки з життя однієї людини. – Тернопіль, 2012. – 128 с.

Історії з життя, написані думками звичайної людини. Прості люди та речі в цих історіях, виступають тим основним началом, в якому формуються всі мотиви життя, всі прагнення та переживання, а також ті чи інші почуття...

Та все ж таки, життя кожної людини підкоряється загальним законам природи, які закладені в кожному з нас. Це те, що допомагає йти по тому життєвому шляху, який маємо, який обрали...

© Василь Патяник, 2012

Передмова

*Что на душе, то и в наушниках...
Что в душе и наушниках, то в
притчах...*

Василь Патяник

Життя складне та багатогранне, унікальне явище в суспільстві. Кожна людина отримує своє власне життя з моменту народження і втрачає його з моментом смерті. Життя окремої людини не схоже на життя іншої, так як кожна особистість проживає його по різному. Та не зважаючи на це, вона народжується, виростає, усвідомлює та сприймає певні принципи, моральні установки, визначає для себе певні пріоритети, цілі, прагнення, до яких буде наполегливо таврувати собі дорогу.

Та все ж таки, життя кожної людини підкоряється загальним законам природи. Вони закладені в середині кожного з нас. Це закони добра, справедливості, світла, любові, закони миру... Це те, що допомагає нам йти по тому життєвому шляху, який маємо, який отримали у момент народження. Можливо, життя кожної людини вже сформовано, а людині залишається тільки його пройти. Проте, кожна людина вправі обирати, вправі робити вибір самостійно, незалежно від наступних наслідків, бо це її доля, її дорога життя.

Про зустріч

Одної темної осені, в мережі познайомились двоє молодих людей... Спочатку повідомлення, потім дзвінки. Довгий час вони спілкувались по телефону. Він хотів зустрітися, та не наважувався сказати їй. А вона не хотіла його змушувати. Все таки, хлопці мали б робити той перший крок.

Та одного дня він наважився і запропонував їй зустрітися. В душі він трохи соромився, не розумів чому, але соромився. А вона з радістю погодилася... Він посміхнувся, на душі в нього стало радісно та затишно. Він захотів приїхати до неї, вона не заперечувала, натомість, він відчув як вона посміхнулася... Вона хотіла його побачити так само як і він її. Домовившись про день і місце їхньої зустрічі, вони попрощалися, так як в нього виникли справи. Він сказав, що ще їй позвонить.

Одного вечора він вже сидів у поїзді та чекав його від'їзду. Позвонив до неї та почав з нею розмову на рахунок завтрашньої зустрічі. Домовились про те, де зустрінуться. Він дуже сильно хотів її бачити... Вона теж хотіла... Хотіла його побачити.

Зранку приїхавши до неї, він зійшов з поїзда і пішов навздогін з вітром, щоб побачити її. І вони зустрілися. Ця незабутня мить зустрічі, мить поцілунку... Взявшись за ручку, вони гуляли міськими парками, скверами та вулицями. Оповідуючи одне

одному різні історії, вони посміхалися і у кожного було радісно на душі, так як нарешті вони змогли побачитись.

Та незважаючи на атмосферу закоханості, а може і любові, час їхньої розлуки невпинно наближався. І як того не хотіли вони, та годинник вперто рахував секунди до розлуки двох сердець. Вони шукали одне одного серед мільйонів інших довгий час. Зараз вони разом.

Перед від'їздом він сказав, що кохає її, та вона змовчала, сказавши тільки, що її почуття ще не набрали такої сили. Кохання – досить відносно, але сильне почуття, воно виникає тоді, коли симпатія до людини починає переростати у щось більше. Ці слова вона сказала йому у відповідь на його: «я кохаю тебе».

Та чи витримають їхні стосунки і почуття перевірку відстанню. Чи поступово не виникне почуття недовіри, ревності, яке зможе знищити стосунки? Все ще покаже час...

Взяти себе в руки - означає перемогти себе...

Нас постійно оточують люди, які нам потрібні і не потрібні водночас...

Поєднувати приємне і корисне можна... і навіть необхідно...

Очень часто исход событий бывает неожиданным...

Люди не меняются, меняются принципы...

Если в тебе нуждаются - ты живешь...

Время - лучший учитель...

Любовь объединяет...

Жаба может давить и не преднамеренно...

Намагатися зрозуміти людей немає сенсу, так як кожна людина така ж унікальна, як і ти сам...

Не намагайся розуміти, намагайся сприймати. Таким чином ти відкриєш для себе багато нового...

Люди змінюють одне одного, а історія створена ними – незмінна...

Спілкування з людьми збагачує духовно...

Всі технології зв'язку – ніщо, у порівнянні з відчуттям присутності коханої людини...

Сильные люди не плачут, просто в один момент они ломаются...

Любить - это жить одной жизнью вместе с другим человеком...

Любовь – это когда двое людей смотрят в одну сторону...

Думающий человек - мудрый человек...

Когда женщина в чём-то виновата, она тогда очень ласковая, добрая и нежная...

Йти по життю, не означає не помічати посторонніх людей. Дуже часто шляхи перетинаються...

Значущість та вага стосунків залежить не від їхньої тривалості, а від пережитих почуттів...

Умій вигравати, умій і програвати...

Всі шедеври світу створюються мимоволі...